

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 004497 17 Кж 2
Бања Лука, 29.12.2017. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Весне Антонић, као предсједнице вијећа, Обрена Бужанина и др Вељка Икановића као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог С.М., због два кривична дјела полно насиље над дјететом из члана 195. став 4. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске у стицају, одлучујући о жалби браниоца оптуженог адвоката Ц.А. из Д., изјављеној против рјешења Округног суда у Добоју број 13 0 К 004497 17 К од 21.12.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 29.12.2017. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог С.М., изјављена против рјешења Округног суда у Добоју број 13 0 К 004497 17 К од 21.12.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Округног суда у Добоју број 13 0 К 004497 17 К од 21.12.2017. године, продужен је притвор против оптуженог С.М. након изрицања првостепене пресуде због два кривична дјела полно насиље над дјететом из члана 195. став 4. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске у стицају ("Службени гласник Републике Српске" број 49/03, 73/10, 1/12 и 67/13 – у даљем тексту КЗ РС), за која дјела му је изречена јединствена казна затвора у трајању од 12 (дванаест) година.

Притвор је продужен из разлога предвиђених одредбама члана 197. став 1. тачке в) и г) Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 53/12 и 91/17 - у даљем тексту: ЗКП РС) и може трајати најдуже девет мјесеци.

Против тог рјешења жалбу је благовремено изјавио бранилац оптуженог, адвокат Ц.А. из Д., због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, с приједлогом да се жалба уважи и преиначи побијано рјешење, тако што ће се према оптуженом укинути притвор.

Испитујући побијано рјешење у дијелу који се побија жалбом, те по службеној дужности да ли је на штету оптуженог повријеђен Кривични закон, а у смислу одредби члана 338. у вези са чланом 320. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Аргументима жалбе није доведена у питању правилност закључка побијаног рјешења о нужности задржавања оптуженог у притвору након изрицања првостепене пресуде којом је оглашен кривим због два кривична дјела полно насиље над дјететом из члана 195. став 4. у вези са ставом 1. КЗ РС, из притворских разлога предвиђеним одредбама члана 197. став 1. тачке в) и г) ЗКП РС.

Наиме, код неспорних чињеница а које су апострофиране у образложењу побијаног рјешења, да је оптужени раније осуђиван за два кривична дјела насиље у породици или породичној заједници из члана 208. став 1. КЗ РС, те једно кривично дјело крађе из члана 231. став 1. КЗ РС, те да је кривична дјела полног насиља над дјететом за која је оглашен кривим неправоснажном пресудом вршио у континуитету дужи низ година према својим унукама, не може се довести у сумњу правилност закључка побијаног рјешења да наведене околности представљају нарочите околности које оправдавају бојазан да ће оптужени боравком на слободи поновити исто или слично кривично дјело. Ради тога је, с аспекта правилности наведеног закључка, ирелевантан жалбени приговор којим се наглашава да се ранија осуђиваност не односи на исто кривично дјело.

Надаље, побијано рјешење је у образложењу дало врло детаљне и увјерљиве разлоге за закључак о постојању ванредних околности које прате начин извршења дјела, усљед којих би боравак оптуженог на слободи представљао стварну пријетњу нарушавања јавног реда, а правилност таквог утврђења и валидност датих разлога за наведене закључке, које и овај суд прихвата као мјеродавно образложење, нису доведени у сумњу жалбеним приговором и аргументима којима се тај приговор образлаже.

Када се има у виду да је неправоснажном првостепеном пресудом оптужени оглашен кривим за стицај два кривична дјела полног насиља над дјететом из члана 195. став 4. у вези са ставом 1. КЗ РС, за која се може изрећи казна затвора од десет година или тежа казна, те да се околности под којима је дјело извршено могу окарактерисати као ванредне (дјела вршена у континуитету дужи низ година према својим унукама) дају кривичном дјелу посебну тежину, онда би и по оцјени овог вијећа пуштање на слободу оптуженог резултирало стварном пријетњом нарушавању јавног реда, како то правилно закључује побијано рјешење. У изнијетим околностима остварени су сви битни елементи притворског разлога прописаног одредбом члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Ради наведеног жалба браниоца оптуженог се показује као неоснована, па како у поступку доношења побијаног рјешења нису почињене ни повреде Кривичног закона на штету оптуженог, на које овај суд пази по службеној дужности, то је одлучено као у изреци овог рјешења, тако што је на основу члана 337. став 3. ЗКП РС, жалба одбијена као неоснована.

Записничар
Соња Матић

Предсједница вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић